

Virkeligheden maa siges at være den eneste Lejlighed mange Gange, hvor man har Ret og Anledning til at føre dem frem. Jeg skal derfor indskrænke mig hertil med Tilføjeelse af, at jeg stiller mig til Disposition for de ærede Medlemmers Vedkommende, som have spurgt mig uden at have faaet Svar paa deres Spørgsmaal.

E. Sørensen: Den højtærede Indenrigsminister, der nu sluttede, omtalte i Slutningen af sit Foredrag bl. a. de Krav om forbedret Banemateriel, for hvilke særlig Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) har gjort sig til Talsmand, saavel ved denne 1ste Behandling af Finansloven som i Fjor, og Svaret var jo noget lignende som det, der lød i Fjor fra den daværende Minister, at disse store Krav om bedre Sovevognene, Spisevognene, Korridorvogne o. s. v. næppe kunde ventes gennemførte; hertil vare Forholdene for smaa, Linierne for korte og lign. Men naar vi hvert Aar høre dette Svar fra Indenrigsministeren og derigennem fra Statsbanerne, vil jeg dog tillade mig et Par Bemærkninger derom, før jeg gaar over til de enkelte Punkter, hvorfor jeg har bedt om Ordet. Jeg vil erindre Statsbanerne om, at der ogsaa er smaa Reforme at gennemføre. Det er ikke nok, at Statsbanerne hvert Aar henvise til, at disse store Krav, der stilles om, at vort Jærnbanomateriel skal indrettes paa samme Maade som paa de store Forbindelseslinier i fremmede Lande, næppe kunne ventes i nogen nærmere Fremtid at blive gennemførte, men de bør ogsaa huske paa, at der er mange forskellige smaa Reforme, som med stor Lethed kunne blive gennemførte. Jeg skal tillade mig i saa Henseende at henlede Opmærksomheden paa vore Færger. Vore Færger, og navnlig Færgerne over Store Bælt, maa ganske vist siges at være gode Søbaade, i den Retning ere de heldige, ligesom de ogsaa ere hensigtsmæssige til at føre et meget stort Antal Vogne over, men de ere meget uheldige, højst ubekvemme for Passagererne, særlig for Passagerer paa 3dje Klasse. Der er ganske vist en 3dje Klasses Kahyt paa Færgerne, men den er meget lille. Der er taget langt ringere Rum til den, end til Kahytterne for 2den Klasses Passagerer, den er ogsaa meget uhyggelig, da den jo væsentlig er et Restaurationslokale, der let kommer til ganske at ligne en almindelig Krostue. Det er derfor naturligt, at kun meget faa Passagerer kunne holde ud at være der under hele Over-

farten over Store Bælt, ja med den betydelige Færdsel, som der i vore Dage er, er der slet ikke Tale om, at blot en større Part af samtlige 3dje Klasses Passagerer paa Færgerne vilde kunne faa Plads i denne Kahyt. De ere henviste til at være paa Dækket, og her er Pladsen meget daarlig. De dobbeltsporede Færger have jo Vogne næsten helt til Lønningen. Naar man derfor en Sommerdag under den store Trafik, som Turisttiden medfører, ser Store Bælt Færgerne komme, ser man 3dje Klasses Passagerer staa tæt sammenstuede i den smalle Gang, som er levnet mellem Vognene og Skibets Sider. De staa der udsatte for Solens Straaler, uden Mulighed for at kunne finde Ly eller Skygge, og Turen over Store Bælt er derfor i Almindelighed paa varme Sommerdage, i Stedet for at det skulde være behageligt at komme ud og nyde Søluften, en højst ubehagelig Rejse. Og selvfølgelig er det endnu værre, naar det er Regnvejr, der er ikke Mulighed for paa Dækket at finde Ly og Læ for Regn. Havde man anet den Gang, Store Bælt Færgerne bleve byggede, at Trafikken vilde tiltage i saa overordentlig Grad, ikke blot Person-, men ogsaa Godstrafiken, som gør det nødvendigt, at enhver Færge, der løber over, har saa mange Vogne, som den paa nogen Maade kan medføre, saa at hele Dækket er optaget, antager jeg, at man sikkert var gaaet over til en anden Type for disse Færger. Man kunde have sænket Sporene, saaledes at disse og Vognene laa lavere; der vilde da paa Hoveddækket have kunnet være et lukket Rum, lukkede Kahytter, og ovenover kunde der have været et Promenadedæk, hvor der kunde have været Plads og bedre Bekvemmelighed for Passagererne. Naa, det kan ikke ske. Men ogsaa med den nuværende Type kunde de Rum, som findes i Overbygningen paa Vingerne, og som nu ere optagne til Kahytter for Skibets Personale, Lamperum osv., været henlagte under Dækket, og Rummet i Stedet for været overladt til Passagerernes Benyttelse. Der kunde paa denne Maade være blevet ret rummelige Kahytter paa Dækket, hvor Passagererne kunde finde Ly i daarligt Vejr som Læ og Skygge i Solskin. Imidlertid maa der dog vel endnu kunne skaffes et noget bedre Forhold til Veje. Vilde det være ganske umuligt, at man ved Solsejl kunde skaffe Skygge saa vel som Læ for Regnen? Jeg vil anmode den højtærede Indenrigsminister om at lade sine Teknikere undersøge dette Spørgsmaal: enten ved løse Solsejl eller muligt ved en Forlængelse af